Dosarul nr.3-606/2022
2-22032058-12-3-07032022-1

H O T Ă R Î R E
În numele legii

29 noiembrie 2023 mun. *****

Judecătoria ***** sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Baltag Dorin-Marcel

judecînd în ședință publică cauza civilă intentată de către ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantului ***** a indemnizației lunare în mărime de ***** lei pentru perioada decembrie 2018 pînă la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de ***** lei, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare nr. 650 din 12.06.2006, încasarea penalității în mărime de ***** din suma datorată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

La 07.03.2022, ***** a intentat acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantului ***** a indemnizației lunare în mărime de ***** lei pentru perioada decembrie 2018 pînă la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de ***** lei, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare nr. 650 din 12.06.2006, încasarea penalității în mărime de ***** din suma datorată.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că pînă la data de 03.06.2021 a activat în cadrul ***** al Inspectoratului naţional de investigaţii al ***** al *****, care a fost fondat la *****, ca rezultat a semnării Amendamentului III la scrisoarea de Acord privitor la controlul drogurilor şi aplicarea legilor din 28 august 2001, între Guvernul Statelor Unite ale Americii şi Guvernul Republicii Moldova, fiind unul dintre proiecte ale acestui Amendament. Astfel invocă că, printre responsabilităţile asumate de către Guvernul Republicii Moldova la semnarea acestui Amendament, a fost şi stabilirea unor suplimente speciale la salariile de bază existente pentru angajaţii ***** Guvernul

Statelor Unite ale Americii şi Guvernul Republicii Moldova, fiind unul dintre proiecte ale acestui Amendament.

Invocă că la data de 30.12.2021 a înaintat în adresa Inspectoratului General al Poliției (în continuare *****), cerere privind achitarea indemnizaţiei lunare menţionate, în mărime de ***** lei lunar, pentru perioada ***** 2019 pînă la 01.01.2021.

La data de 04.01.2022 a parvenit răspunsul ***** prin care a fost respinsă cererea înaintată, iar la 28.01.2022 a înaintat cererea prealabilă către ***** al ***** prin care a solicitat anularea în tot a actului administrativ individual emis de ***** al ***** la 04.01.2022 răspunsul nr ***** şi obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual prin care să fie dispus, achitarea în beneficiul reclamantului Igor Bolocan, a indemnizaţiei lunare conform Hotărârii de Guvern nr.650 din 2006, în mărime de ***** lei lunar, pentru perioada decembrie 2018 până la 01.01.2021, ceea ce constituie ***** lei.

La data de 08.02.2022 prin intermediul Poştei am recepţionat răspunsul ***** prin care cererea înaintată de mine a fost respins.

La data de 28.02.2022 prin răspunsul nr 44/22-860 al ***** a fost respinsă cererea prealabilă.

Consideră actul administrativ emis de ***** neîntemeiat din următoarele motive.

Afirmă că prin Hotărîrea Guvernului nr. 494/2007 (Anexa nr. 14 la Hotărîrea Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 completată cu art. 61) privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpul de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Ministerului Afacerilor Interne, precum şi persoanelor detaşate în Centru, li se stabilea o indemnizaţie lunară în mărime de ***** lei. Durata planificiată a Proiectului a fost de 2 ani, după care responsabilităţile pentru întreţinerea obiectelor finanţate iniţial de Guvernul Statelor Unite a fost transferată către oficialii moldoveni. Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar şi a Hotărîrii de Guvern nr. 1231/2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, a fost lipsit (ca şi alţi angajaţi a *****) de indemnizaţia lunară în mărime de ***** lei, deoarece la acel moment nu exista nici o pretinsă menţiune cu privire la modificarea textului pct. 61 a Hotărîrii Guvernului RM nr. 494/2007 şi/sau a Anexei nr. 14 la Hotărîrea Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 unde se regăseşte şi pct. 61menţionat supra.

Declară că conform răspunsului Direcţiei Finanţe a ***** nr. ***** din 02.10.2019 parvenit la solicitarea ***** din 02.09.2019 este menţionat că Hotărîrea Guvernului nr. 650/2006 “privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul administraţiei penitenciare” a fost elaborată în conformitate cu prevederile Legii nr. ***** “cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”, care a fost abrogată prin art. 30 alin.(4) din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Ca dezacord la această argumentare a Direcţiei Finanţe a ***** este de menţionat faptul că în timp ce Direcţia Finanţe a ***** prin răspunsul său cu nr. ***** din 02.10.2019 expediat în adresa *****, invocă abrogarea conform prevederilor art. 30 alin.(4) din Legea nr. 270/2018 a prevederilor Legii nr. ***** “cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”, prin care angajaţilor ***** le-a fost stabilită şi achitată la salariu lunar indemnizaţia lunară în mărime de ***** lei, se constată faptul că în anul 2018 conform Hotărîrii de Guvern nr. 735 din 18.07.2018 conţinutul

Hotăririi Guvernului nr. 650 din 2006 a fost completat cu un nou text şi anume "precum şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare", fără a fi excluse sau abrogate prevederile anterioare incluse în această Hotărîre de Guvern, inclusiv fără a fî excluse sau abrogate şi prevederile (textul) pct. 61).

Invocă că această indemnizaţie menţionată supra constituie prin sine după sensul său un spor ca un drept salarial acordat suplimentar la salariul de bază în conformitate cu actul normativ menţionat supra, inclusiv achitarea acestei indemnizaţii, ce constitue obiect al litigiului sau cerinţei mele către ***** este garantată şi de Acorduri (amendamente) internaţionale.

Susține că în conformitate cu prevederile Amendamentului (nr. ***** din *****) la Scrisoarea de Acord privitor la controlul drogurilor şi aplicarea Legilor din 28 august 2001 între Guvernul Statelor Unite ale Americii şi Guvernul Republicii Moldova, Guvernul Republicii Moldova a asumat obligaţiuni internaţionale că va asigura suplimente la salariile angajaţilor Centrului pentru combaterea traficului de persoane din cadrul ***** (la acel moment), această indemnizaţie ce constituie obiect a litigiului constituie un supliment, spor, adoos la salariile şi venitul de buză a angajaţilor Centrului pentru combaterea traficului de persoane, asigurând ca angajaţii care au un grad şi responsabilităţi echivalente vor primi o recompensă echivalentă indiferent de instituţia de la care ei au fost detaşaţi la Centrul pentru combaterea traficului de persoane.

Respectiv afirmă că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018 acest supliment la salariu de bază în valoare de ***** lei lunar se achita mereu angajaţilor Centrului pentru combaterea traficului de persoane. Adaosul la salariu sau indemnizaţia lunară, la care pretind eu reclamantul ***** şi care face obiectul prezentului litigiu, este prevăzută după cum am menţionat supra în pct. 61 din Anexa nr. 14 al Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare, potrivit căruia poliţiştilor efectivului de trupă şi corpului de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane şi poliţiştilor Birourilor combaterea traficului de persoane ale Secţiilor Nord şi Sud ale Inspectoratului naţional de investigaţii al Inspectoratului General al Poliţiei, precum şi persoanelor detaşate în Centru li se stabileşte o indemnizaţie lunară în mărime de ***** lei. Luând în consideraţie cele menţionate, eu în calitate de reclamant am solicitat prin cererile depuse în adresa ***** ca autoritate publică şi angajator al său, calcularea şi achitarea a acestei indemnizaţii lunare menţionate supra. Totodată afirmă că, această solicitare (alte sporuri şi drepturi salariale acordate suplimentar la salariul de bază) este motivată şi în baza Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 (care nu a fost abrogată prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldiva nr. 1231 din 12.12.2018) privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare, prin care în conformitate cu prevederile pct. 22 imperativ este stabilit că: „Alte drepturi băneşti ale militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare se stabilesc în modul şi mărimile indicate în anexa nr. 14". Iar în conformitate cu prevederile pct. 61 al Anexei 14 la Hotărârea

Guvernului nr. 650/2006 (cu modificări la 31.12.2019) este prevăzut că „Poliţiştilor efectivului de trupă şi corpului de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane si poliţiştilor Birourilor combaterea traficului de persoane ale Secţiilor Nord şi Sud ale Inspectoratului naţional de investigaţii al Inspectoratului General al Poliţiei, precum şi persoanelor detaşate în Centru li se stabileşte o indemnizaţie lunară în mărime de ***** lei.”

Menţionează faptul că aceste prevederi legale au fost în vigoare şi au produs efectele juridice corespunzătoare şi după data intrării în vigoare a Legii nr. 270/2018 menţionate . Inspectoratul General al Poliţiei, prin actul real răspunsurile sale din răspunsul ***** şi răspunsul ***** au respins cererile sale depuse în calitate de petiţionar şi reclamant invocînd motive neîntemeiate şi ilegale în viziunea sa, prin care a refuzat în achitarea altui spor şi drept salarial acordat suplimentar la salariul de bază-indemnizaţia lunară suplimentară în mărime de ***** lei, prevăzute de Amendamentul (nr. ***** din la Scrisoarea de Acord privitor la controlul drogurilor şi aplicarea Legilor din 28 august 2001 între Guvernul Statelor Unite ale Americii şi Guvernul Republicii Moldova şi Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare.

Astfel în viziunea reclamantului refuzul ***** expus în răspunsurile menţionate supra privind refuzul de a-i achita această indemnizaţie menţionată supra în circumstanţe menţionate supra este ilegal şi abuziv. Cerinţa sa cu privire la ilegalitatea şi netemeinicia acestui refuz al ***** şi cu privire la obligarea ***** să-i achite această indemnizaţie este întemeiată pe prevederile art. art. 14, 60, 69, 162, 163, 164, 165,166, 189, 206, 208, 209, 211,212 Cod Administrativ; art. art. 9-13, 16, 17 Legii nr. 270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar cu Anexele nr. 1 „Grila de salarizare”, nr. 2 „Sporul lunar pentru gradul profesional”, nr. 6 „Grupul ocupaţional „Ordine publică şi securitate a statului (D)” la această Lege; pct. 22 al Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare, pct. 61 al Anexei nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 (cu modificări la 31.12.2019); prevederile Amendamentului (nr. ***** din *****) la Scrisoarea de Acord privitor la controlul drogurilor şi aplicarea Legilor din 28 august 2001 între Guvernul Statelor Unite ale Americii şi Guvernul Republicii Moldova.

Afirmă că potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil in faţa unei instanţe de judecată independentă şi imparţială, garantat de art. 6 paragraful 1 al Convenţiei, urmează a fi interpretat prin prizma Preambulului Convenţiei, care enunţă preeminenţa principiului supremaţiei dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Prin jurisprudenţa sa instanţa europeană a relevat că după examinarea deciziilor instanţei supreme de recunoaştere a drepturilor prevăzute de lege persoanelor care s-au aflat în situaţii similare cu cea a recurentului (reclamantului) acesta din urm ă avea o speranţă legitimă de a obţine recunoaşterea dreptului său cerut (Kopeckz împotriva Slovaciei paragraph 52, CEDO 2004 - IX).

În drept, își întemeiază cererea de chemare în judecată pe prevederile art. art. 6, 14, 16, 21, 25, 44, 162,164, 165, 166, 167, 189, 191, 192, 196, 206, 209, 225 Codul Administrativ, art. art. 5, 6, 7, 166, 167, 277, 278 Cod de Procedură Civilă.

Astfel solicită reclamantul ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției anularea răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantului ***** a indemnizației lunare în mărime de ***** lei pentru perioada decembrie 2018 pînă la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de ***** lei, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare nr. 650 din 12.06.2006, încasarea penalității în mărime de ***** din suma datorată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Gaina Natalia a solicitat admiterea acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, Inspectoratului General al Poliției a solicitat respingerea acțiunii ținând cont de argumentele expuse în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamanți în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceștia au respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Secundo, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ

corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod nu***** dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între ***** multe soluţii posibile corespunzătoare

scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Studiind argumentele părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Se reține că până la data de 03.06.2021 reclamantul a activat în cadrul Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului naţional de investigaţii al Inspectoratului General al Poliţiei (în continuare ***** al INI), care a fost fondat la ***** ca rezultat al semnării Amendamentului III la scrisoare de Acord privitor la controlul drogurilor şi aplicarea legilor din 28.08.2001, între Guvernul Statelor Unite al Americii şi Guvernul Republicii Moldova, fiind unul dintre proiecte ale acestui Amendament.

La data de 30.12.2021 reclamantul a înaintat în adresa Inspectoratului General al Poliţiei o cerere privind achitarea indemnizaţiei lunare menţionate, în mărime de ***** (*****) lei lunar, pentru perioada lunii decembrie 2018 până la 01.01.2021, însă la data de 04.01.2022 în adresa reclamantului a parvenit răspunsul Inspectoratului General al Poliţiei prin care pretenţiile reclamantului înaintate prin cererea menţionată au fost respinse.

În aceasta ordine de idei, la 28.01.2022 reclamantul Igor Bolocan a înaintat cererea prealabilă către Inspectoratul General al Poliţiei şi Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea în tot a actului administrativ individual emis de Inspectoratul General al Poliţiei nr.*****, cu obligarea autorităţii publice la emiterea actului administrativ individual prin care să fie dispus achitarea în beneficiul lui Igor Bolocan a indemnizaţiei lunare conform Hotărârii de Guvern nr.650/2006, în mărime de ***** (*****) lei lunar, pentru perioada lunii decembrie 2018 până la 01.01.2021, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

În rezultat prin actul administrativ al Inspectoratului General al Poliţiei nr.***** din 08.02.2022 a fost respinsă cererea prealabilă înaintată de reclamant, act, care ulterior a fost menţinut prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr.4*****.

Potrivit Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționar public cu statut special-persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 42 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special are dreptul la plăti salariale și alte drepturi bănești stabilite de legislația în vigoare.

În context, potrivit art. 10 alin. (1) și alin. (2) al Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 cu privire la sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, salariul lunar al personalului din unitățile bugetare pentru activitatea desfășurată pe durata normală a timpului de lucru stabilită de lege este constituit din: a) partea fixă, compusă din: – salariul de bază; – sporul lunar pentru gradul profesional; – sporul lunar pentru deținerea titlului științific și/sau științifico-didactic; – sporul lunar pentru deținerea titlului onorific; b) partea variabilă, care cuprinde: – sporul pentru performanță; – sporuri cu caracter specific.

Suplimentar la cele menționate la alin. (1), personalul unităților bugetare beneficiază, după caz, de: sporul de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile; – sporuri pentru munca suplimentară, pentru munca de noapte și/sau pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus; – supliment pentru participare în proiecte de dezvoltare în domeniul de competență în cadrul unității bugetare în care este angajat; – premii unice; – premiu anual.

Conform art. 17 din Legea citată, personalul din unitățile bugetare beneficiază, după caz, de sporuri specifice grupului ocupațional sau categoriei de personal, cu respectarea limitei prevăzute la art. 11 și în modul stabilit de Guvern.

În continuare, potrivit pct. 22 din Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 ”privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare”, alte drepturi bănești ale militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare se stabilesc în modul și mărimile indicate în anexa nr. 14.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 494 din 04 ***** 2007, Anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, a fost completată cu pct. 61, conform căruia, militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Ministerului Afacerilor Interne, precum și persoanelor detașate în Centru li se stabilește o indemnizație lunară în mărime de ***** lei.

În acest sens instanța remarcă faptul că, Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, a fost emisă în vederea punerii în aplicare a Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 ”cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”.

Totodată, este de menționat că, la 23 noiembrie 2018 a fost votată Legea nr. 270 ”privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar” (în vigoare la 01 decembrie 2018), în care, art. 30 alin. (4) stipulează că, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 ”cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”.

Ulterior, la 12 decembrie 2018, Guvernul Republicii Moldova a adoptat hotărârea nr. 1231 ”Pentru organizarea executării prevederilor Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 ”privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar”, în vigoare din 14 decembrie 2018.

Reieșind din cele menționate supra instanța de judecată reține că, odată cu abrogarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 ”cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”, și Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 ”privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul

sistemului administrației penitenciare” a devenit desuetă, inclusiv fiind abrogată clauza juridică în vederea căreia a fost emisă, respectiv, actul subordonat legii organice abrogate a devenit și el ineficient, chiar dacă nu a fost menționat expres, precum face referire reclamantul.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reține că, potrivit art. 74 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 ”cu privire la actele normative”, acțiunea actului normativ încetează dacă actul a devenit desuet, iar conform hotărârii Curții Constituționale nr. 17 din 04 iunie 2018, teoria desuetudinii reprezintă o punere în operă a ideii potrivit căreia, dreptul trebuie să evolueze odată cu schimbarea realităților sociale.

De fapt, valorile prezente ale comunității sunt cele care influențează aplicabilitatea legilor vechi. Așadar, legile căzute în desuetudine nu ***** beneficiază de autoritatea conferită inițial de către legislativ, din cauza eșecului lor de a reflecta realitatea socială.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră lipsa temeiului legal care să permită achitarea indemnizației lunare în mărime de ***** lei, în temeiul pct. 61 din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, deoarece, acest act normativ a devenit desuet odată cu abrogarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 și nu ***** produce efecte juridice.

În altă ordine de idei, instanța consideră irelevante argumentele reclamantului cu referire la decizia Curții Supreme de Justiție, deoarece, circumstanțele descrise în speța examinată de instanța ierarhic superioară sunt unele complexe și nu pot fi familiarizate cu circumstanțele din cazul supus examinării în cazul de față, ***** mult ca atât că instanțele de judecată examinează fiecare caz în parte, aplicând sau nu normele legale relevante unei sau altei spețe. Iar în circumstanțele când practica judecătorească nu este recunoscută drept izvor de drept, deciziile și hotărârile instanțelor de judecată nu pot fi apreciate ca normă generală obligatorie.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, care au fost emise în corespundere cu legea și este întemeiat pe fond. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și ultimul este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Astfel nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, instanța va respinge ca neîntemeiată și pretenția reclamantei cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantului ***** a indemnizației lunare în mărime de ***** lei pentru perioada decembrie 2018 pînă la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de ***** lei, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi

ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare nr. 650 din 12.06.2006, încasarea penalității în mărime de ***** din suma datorată.

Prin urmare instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantului ***** a indemnizației lunare în mărime de ***** lei pentru perioada decembrie 2018 pînă la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de ***** lei, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare nr. 650 din 12.06.2006, încasarea penalității în mărime de ***** din suma datorată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsurilor nr. *****, nr. *****, nr. *****, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantului ***** a indemnizației lunare în mărime de ***** lei pentru perioada decembrie 2018 pînă la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de ***** lei, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă şi corpului de comandă angajaţi în serviciul organelor apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, precum şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare nr. 650 din 12.06.2006, încasarea penalității în mărime de ***** din suma datorată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel ***** în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei ***** sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii